

Generální finanční ředitelství
Lazarská 15/7, 117 22 Praha 1

GFR00589218
ESS

Sekce právní

Č. j.: 5834/18/7700-10123-050166

Všem finančním úřadům, vč. Specializovaného finančního úřadu
Odvolacímu finančnímu ředitelství
Sekci metodiky a výkonu daní Generálního finančního ředitelství
Odboru právnímu Generálního finančního ředitelství
Odboru vymáhání Generálního finančního ředitelství
Odboru daňových informačních systémů Generálního finančního ředitelství
Sekci řízení rizik při správě daní Generálního finančního ředitelství
Odboru nefiskálních agend Generálního finančního ředitelství

Informace k podání ve formátu .pdf po rozsudku NSS č. j. 2 Afs 25/2015 - 38

Dne 3. ledna 2018 byl Nejvyšším správním soudem (dále jen „NSS“) vydán rozsudek č. j. 2 Afs 25/2015 - 38 (dále jen „Rozsudek“), v němž se NSS zabýval podáním přiznání k dani z přidané hodnoty z roku 2012, které bylo učiněno ve formátu .pdf namísto ve Finanční správou ČR požadovaném formátu .xml.

V Rozsudku NSS konstatoval, že předmětné **podání ve formátu .pdf nemohl správce daně shledat neúčinným postupem podle § 74 odst. 3** zákona č. 280/2009 Sb., **daňový řád** (dále jen „DŘ“).

V tehdy účinné právní úpravě ještě neexistovala povinnost podávat daňová tvrzení k dani z přidané hodnoty elektronicky, podání tedy bylo učiněno elektronicky dobrovolně dle § 72 odst. 3 DŘ.

S ohledem na skutečnost, že se NSS se svým Rozsudku nezabýval podáváním ve formátu .pdf podle v současnosti účinných daňových zákonů, je nutné závěry NSS adaptovat na aktuálně účinná znění daňových předpisů.

NSS v Rozsudku považuje podání učiněné ve formátu .pdf za podání analogické listinné formě¹ tiskopisu, v níž bylo podání rovněž možné učinit. V bodě 29 Rozsudku NSS uvádí: „Vedou spor o to, zda podání ve formátu *.pdf, tedy v určité technické podobě formuláře, s níž zákon výslovně nepočítá, ale která je schopna splnit svoji funkci po obsahové stránce úplně stejně jako jiná technická podoba formuláře, se kterou naopak zákon výslovně počítá (formulář v papírové, tedy listinné podobě), je třeba považovat za takové podání, které, slovy zákona, nemohlo mít předpokládané účinky pro správu daní. A to zjevně naplněno není. Účinky pro správu daní, tedy poskytnutí správci daní takového souboru informací v předem určené struktuře, že s ním správce daně může dostatečně jednoduše pracovat a může se spolehnout aspoň v základní rovině na jeho přesnost a spolehlivost, je i u podání ve formátu

¹ Viz bod 24 Rozsudku: „Obsah podání...je funkčním ekvivalentem podání, které bylo učiněno na papírovém formuláři“.

„.pdf“ bez jakýchkoli pochyb zajištěna. Opět zjednodušeně řečeno - správce daně dostane potřebná data v takové struktuře, která mu umožní bez neúnosných těžkostí stanovit daň.“*

Vzhledem k tomu, že v nyní účinném znění DŘ existuje oproti stavu, jímž se zabýval NSS, nové ustanovení § 72 odst. 4 DŘ, které stanovuje určitým subjektům povinnost činit podání dle § 72 odst. 1 DŘ pouze elektronicky, a zákon tudíž listinnou formu podání v těchto případech nepřipouští, **není u podání dle § 72 odst. 4 DŘ přípustěno činit podání ve formátu .pdf, ale je nutné trvat pouze na podání datovou zprávou ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně, tedy formátu .xml.** Pokud má tedy daňový subjekt nebo jeho zástupce povinnost činit podání datovou zprávou ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně dle § 72 odst. 4 DŘ, a učiní takové podání ve formátu .pdf, je nutné podatele vyzvat dle § 74 DŘ k odstranění vady, pro které nemůže mít podání předpokládané účinky pro správu daní. Nebude-li vada ve stanovené lhůtě odstraněna, stane se dle § 74 odst. 3 DŘ podání neúčinným.

Podání činěná elektronicky dobrovolně dle § 72 odst. 3 DŘ (a tedy podání, která je možné učinit také v listinné podobě), je na základě předmětného Rozsudku NSS nutné akceptovat i v případech, kdy jsou učiněna ve formátu .pdf.

Co se týče podání dle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „ZDPH“), dle aktuální úpravy § 101a platí, že: *„podání ... u kterého je povinnost učinit jej elektronicky a které není učiněno datovou zprávou ve formátu nebo struktuře zveřejněné správcem daně, je neúčinné.“* Tím je naplněna podmínka, která je na právní úpravu kladena v předmětném Rozsudku: *„Jinak řečeno, účinky podání jsou závislé na obsahu podání a na čase, v němž bylo učiněno. Pokud by účinky podání měly být oproti tomuto rozsahu uměle ‚zmenšeny‘, například kvůli nedodržení jeho formy nebo jiných pro ně zákonem stanovených podmínek, musel by takový důsledek dostatečně jednoznačně a nepochybně ze zákona plynout. Například by muselo být dostatečně jednoznačně stanoveno, že takto vadné podání je neúčinné, nepřihlíží se k němu, nezahajuje řízení, nemá kvalifikovanou formu apod.“* a současně také: *„Tento chybějící ‚nadstandard‘ by však mohl být považován u podání učiněného ve formátu ‚*.pdf‘ za důvod jeho neúčinnosti pouze za předpokladu, že by rozhodná úprava v daňovém řádu obsahovala formulaci obsahově podobnou té, kterou lze nalézt ve druhé větě § 123e odst. 2 písm. a) č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném do 31. 12. 2014 (dále jen ‚zákon o organizaci‘).“*

Podání činěných plátcí DPH dle § 101a ZDPH se tedy daný Rozsudek vůbec nedotkne, neboť aktuální úprava ZDPH zcela odpovídá podmínkám, které na zákonná ustanovení stanovující neúčinnost podání klade NSS. To znamená, že Rozsudek nemění nic na nynější povinnosti plátců DPH činit podání dle § 101a ZDPH pouze ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně (což formát *.pdf nesplňuje).

JUDr. Eva Kostolanská
ředitel sekce

Na vědomí

Odboru 32 – Daňová legislativa Ministerstva financí
Odboru 39 - Správní činnosti Ministerstva financí